

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ο **Ιερέυς**: Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

ο **Αναγνώστης**: **Αμήν**.

- Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ, τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ Χριστώ, τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ήχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Ψαλμός 103

- Ευλόγει η ψυχή μου, τόν Κύριον· Κύριε ο Θεός μου εμεγαλύνθησ σφοδρα.
- Εξομολόγησιν καί μαγαλοπρέπειαν ενεδύσω, αναβαλλόμενος φώς ως ιμάτιον.
- Εκτείνων τον ουρανόν ωσει δέριν, ο στεγάζων εν ύδασιν τά υπερύα αυτού.
- Ο τιθείς νέφη τήν επίβασιν αυτού, ο περιπατών επί πτερύγων ανέμων.
- Ο ποιών τούς Αγγέλους αυτού πνεύματα, καί τούς λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα.
- Ο θεμελιών τήν γήν επί τήν ασφάλειαν αυτής, ου κληθήσεται εις τόν αιώνα τού αιώνος.
- Άβυσσος ως ιμάτιον το περιβόλαιον αυτού, επί τών ορέων στήσονται ύδατα.
- Από επιτιμήσεώς σου φεύζονται, από φωνής βροντής σου δειλιάσουσιν.
- Αναβαίνουσιν όρη, καί καταβαίνουσι πεδία εις τόπον, όν εθεμελίωσας αυτά.
- Όριον έθου, ό ου παρελεύσονται, ουδέ επιστρέψουσι καλύψαι την γήν.
- Ο εξαποστέλλων πηγάς εν φάραγξιν, ανάμεσον τών ορέων διελεύσονται ύδατα.
- ποτιούσι πάντα τά θηρία τού αγρού, προσδέξονται όναγροι εις δίψαν αυτών.
- Επ' αυτά τά πετεινά τού ουρανού κατασκηνώσει· εκ μέσου τών πετρών δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων όρη εκ τών υπερύων αυτού· από καρπού τών έργων σου χορτασθήσεται η γή.
- Ο εξανατέλλων χόρτον τοίς κτήνεσι, καί χλόην τή δουλεία τών ανθρώπων.
- Τού εξαγαγείν άρτον εκ τής γής· καί οίνος ευφραίνει καρδίαν ανθρώπου.
- Τού ιλαρύναι πρόσωπον εν ελαίω· καί άρτος καρδίαν ανθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τα ξύλα τού πεδίου, αι κέδροι τού Λιβάνου, άς εφύτευσας.
- Εκεί στρουθία εννοσσεύσουσι, τού ερωδιού η κατοικία ηγεΐται αυτών.
- Όρη τά υψηλά ταίς ελάφοις, πέτρα καταφυγή τοίς λαγωοίς.
- Εποίησε σελήνην εις καιρούς· ο ήλιος έγνω τήν δύσιν αυτού.
- Έθου σκότος, καί εγένετο νύξ· εν αυτή διελεύσονται πάντα τά θηρία τού δρυμού.
- Σκύμνοι ωρυόμενοι τού αρπάσαι, καί ζητήσαι παρά τώ Θεώ βρώσιν αυτοίς.
- Ανέτειλεν ο ήλιος, καί συνήχθησαν, καί εις τάς μάνδρας αυτών κοιτασθήσονται.
- Εξελεύσεται άνθρωπος επί τό έργον αυτού, καί επί τήν εργασίαν αυτού έως εσπέρας.
- Ως εμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας· επληρώθη η γή τής κτίσεώς σου.
- Αύτη η θάλασσα η μεγάλη καί ευρύχωρος· εκεί ερπετά ών ουκ έστιν αριθμός, ζώα μικρά μετά μεγάλων.
- Εκεί πλοία διαπορεύονται· δράκων ούτος, όν έπλασας εμπαιζειν αυτή.
- Πάντα πρός σε προσδοκώσι, δούναι τήν τροφήν αυτών· εις εύκαιρον· δόντος σου αυτοίς συλλέξουσιν.
- Ανοΐξαντός σου τήν χείρα, τά σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· αποστρέψαντος δέ σου τό πρόσωπον, ταραχθήσονται.
- Αντανελείς τό πνεύμα αυτών, καί εκλείψουσι, και εις τόν χούν αυτών επιστρέψουσιν.
- Εξαποστελείς τό πνεύμα σου, καί κτισθήσονται, καί ανακαινιείς τό πρόσωπον τής γής.
- Έτω η δόξα Κυρίου εις τούς αιώνας· ευφρανθήσεται Κύριος επί τοίς έργοις αυτού.
- Ο επιβλέπων επί τήν γήν, καί ποιών αυτήν τρέμειν· ο απτόμενος τών ορέων, και καπνίζονται.
- Άσω τώ Κυρίω εν τή ζωή μου, ψαλώ τώ Θεώ μου έως υπάρχω.
- Ηδυνθείη αυτώ η διαλογή μου, εγώ δέ ευφρανθήσομαι επί τώ Κυρίω.
- Εκλείπειον αμαρτωλοί από τής γής, καί άνομοι, ώστε μη υπάρχειν αυτούς. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.

Καί πάλιν

Ο ήλιος έγνω τήν δύσιν αυτού· έθου σκότος, καί εγένετο νύξ.
Ως εμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας.

Δόξα... Καί νύν ...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός (εκ ψ').

Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

- Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, _____, του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα. **Ο Χορός:** Σοί Κύριε.
- Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Χορός: Αμήν.

Ψαλμός 140

- Κύριε εκέκραξα πρὸς σέ, εισάκουσόν μου, εισάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, εκέκραξα πρὸς σέ, εισάκουσόν μου· πρόσχες τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, εν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εισάκουσόν μου, Κύριε.
- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία εσπερινή· εισάκουσόν μου, Κύριε.
- Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
- Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν αμαρτίαις.
- Σύν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ανομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αυτῶν.
- Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ αμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.
- Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αυτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αυτῶν.
- Ακούσονται τὰ ρήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ οστά ημῶν παρὰ τὸν ἄδην.
- Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ανομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αυτῶν οἱ αμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμός 141

- Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐναντίον αυτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αυτοῦ ἀπαγγελάω.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
- Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἡ ἐπορευόμην, ἐκρυσαν παγίδα μοι.
- Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
- Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
- Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
- Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ρύσαι με ἐκ τῶν καταδικόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἦχος _____

- Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

10 Στιχ.

- Ἐμέ υπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

9 Στιχ.

- Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

8 Στιχ.

- Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα εις τήν φωνήν τής δεήσεώς μου.

7 Στιχ.

- Εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς υποστήσεται; ότι παρά σοί ο ιλασμός εστιν.

6 Στιχ.

- Ένεκεν τού ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τόν λόγον σου, ήλπισεν η ψυχή μου επί τόν Κύριον.

5 Στιχ.

- Από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωίας, ελπισάτω Ισραηλ επί τόν Κύριον.

4 Στιχ.

- Ότι παρά τώ Κυρίω τό έλεος καί πολλή παρ' αυτώ λύτρωσις' καί αυτός λυτρώσεται τόν Ισραηλ εκ πασών τών ανομιών αυτού.

Ψαλμός 116

3 Στιχ.

- Αινείτε τόν κύριον πάντα τά έθνη επαινέσατε αυτόν πάντες οι λαοί.

2 Στιχ.

- Ότι εκραταιώθη τό έλεος αυτού εφ' ημάς, καί η αλήθεια τού κυρίου μένει εις τόν αιώνα.

1 Στιχ.

Δόξα...

Δοξαστικόν

Καί νύν...

Θεοτοκίον

Σοφία Ορθοί !

Φώς ιλαρόν αγίας δόξης, αθανάτου Πατρός, ουρανού, αγίου, μάρκαρος, Ιησού Χριστέ, ελθόντες επί τήν ηλίου δύσιν, ιδόντες φώς εσπερινόν, υμνούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα Θεόν. Άξιόν σε εν πάσι καιροίς, υμνεΐσθαι φωναίς αισαις, Υιέ Θεού, ζωήν ο διδούς, Διό ο κόσμος σε δοξάζει.

Εσπέρας Προκείμενον !

Τώ Σαββάτω εσπέρας Ήχος πλ. β'

Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο.

Στίχ: Ενεδύσατο Κύριος δύναμιν, και περιεζώσατο.

Στίχ: Και γαρ εστερεωσεν την οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Τη Κυριακή εσπέρας Ήχος πλ. δ'

Ιδού δη ευλογείτε τον Κύριον, πάντες οι δούλοι Κυρίου.

Στίχ. Οι εστώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών.

Τη Δευτέρα εσπέρας Ήχος δ'

Κύριος εισακούσεται μου εν τω κεκραγέναι με προς αυτόν.

Στίχ. Εν τω επικαλείσθαι με εισήκουσάς μου, ο Θεός της δικαιοσύνης μου.

Τη Τρίτη εσπέρας Ήχος α'

Το έλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τας ημέρας της ζωής μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με και ουδέν με υστερήσει.

Τη Τετάρτη εσπέρας Ήχος πλ. α'

Ο Θεός, εν τω ονόματι σου σώσον με, και εν τη δυνάμει σου κρινείς με.

Στίχ. Ο Θεός εισάκουσον της προσευχής μου.

Τη Πέμπτη εσπέρας Ήχος πλ. β'

Η βοήθειά μου παρά Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην.

Στίχ. Ήρα τους οφθαλμούς μου εις τα όρη, όθεν ήξει η βοήθειά μου.

Τη Παρασκευή εσπέρας Ήχος βαρύς

Ο Θεός αντιλήπτωρ μου ει, το έλεος σου προφθάσει με.

Στίχ. Εξελού με εκ των εχθρών μου, ο Θεός.

Τη Κυριακή τής Τυρινής, Β' καί Δ' Κυριακή τών Νηστειών Ήχος πλ. δ'

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου, ότι θλίβομαι, ταχύ επάκουσόν μου, πρόσχες τή ψυχή μου, καί λύτρωσαι αυτήν.

Στίχ. Η σωτηρία σου, ο Θεός, αντιλάβοιτό μου.

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου...

Στίχ. Ιδέτωσαν πτωχοί καί ευφρανθήτωσαν, εκζητήσατε τόν Θεόν, καί ζήσεται η ψυχή υμών.

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου...

Καί πάλιν γεγωνωτέρα φωνή

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου...

Τή Α', Γ' και Ε' Κυριακή τών Νηστειών
Ἦχος πλ. δ'

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τό Ονομά σου, Κύριε.

Στίχ. Από τών περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τήν καρδίαν μου, ἐν πέτρα ὑψωσάς με.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις...

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τών πτερυγῶν σου.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις...

Στίχ. Οὕτως ψαλῷ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Καί πάλιν γεγονωτέρα φωνή

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις...

- Εἰπῶμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπῶμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλεύσας, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικοῦντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κῶνῃ, πόλῃ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίων κτιῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιούντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
- Ὅτι ἐλεῆμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἐλεὸς σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἐλεὸς σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
- Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ Ση χάριτι.
- Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
- Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Τα καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αἰειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν Ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
- Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Εἰρήνη πάσι. **Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. **Σοὶ, Κύριε.**

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπίδεδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλονητῷ κριτῇ, οἱ σοὶ δούλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δε αὐτῶν ὑπέταξαν ἀυχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ

το σον περιμένοντες έλεος, και την σην απεκδεχόμενοι σωτηρίαν, ούς διαφύλαξον εν παντί καιρώ, και κατά την παρούσαν εσπέραν και την προσιούσαν νύκτα, από παντός εχθρού, από πάσης αντικειμένης ενεργίας διαβολικής, και διαλογισμών ματαίων και ενθυμήσεων πονηρών.

Είη το κράτος της βασιλείας σου ευλογημένον και δεδοξασμένον, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ήχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά σου. ευλογημένη, σύ εν γυναιξί, και ευλογημένος ο καρπός τής κοιλίας σου, ότι Σωτήρα έτεκες των ψυχών ημών.

Πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν, οι δε εκζητούντες τον Κύριον, ουχ ελαττωθήσονται παντός αγαθού.

Απόστιχα εν τή Κυριακή

4

• Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο, ενεδύσατο Κύριος δύναμιν και περιεζώσατο.

3

• Καί γάρ εστερέωσεν τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

2

• Τώ οίκω σου πρέπει αγίασμα, Κύριε εις μακρότητα ημερών.

1

Δόξα...

Δοξαστικόν

Και νύν...

Θεοτοκίον

Απόστιχα εν τοίς άλλαις ημέραις

3

Πρός σέ ήρα τους οφθαλμούς μου, τον κατοικούντα εν τώ ουρανώ. Ιδού, ως οφθαλμοί δούλων εις χείρας των κυρίων αυτών, ως οφθαλμοί παιδίσκης εις χείρας τής κυρίας αυτής, ούτως οι οφθαλμοί ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών, έως ου οικειρήσαι ημάς.

2

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, ότι επί πολύ επλήσθημεν εξουδενώσεως, επί πλείον επλήσθη η ψυχή ημών. Τό όνειδος τοίς ευθηνούσι, και η εξουδένωσις τοίς υπερηφάνοις.

1

Δόξα...

Δοξαστικόν

Και νύν...

Θεοτοκίον

Νυν απολύεις τον δούλόν σου, Δέσποτα, κατά το ρήμά σου, εν ειρήνη, ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου, ο ητοίμασας κατά πρόσωπον πάντων των λαών, φως εις αποκάλυψιν εθνών, και δόξαν λαού σου Ισραήλ.

Ο Αναγνώστης: Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ').

Δόξα... Και νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Και νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω τό θέλημά σου, ως εν ουρανώ, και επί τής γής. Τόν άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα, και άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, και μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ότι σου εστίη η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν .

Ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά σου. ευλογημένη, σύ εν γυναιξί, και ευλογημένος ο καρπός τής κοιλίας σου, ότι Σωτήρα έτεκες τών ψυχών ημών.

Βαπτιστά τού Χριστού, πάντων ημών μνήσθητι, ίνα ρυσθώμεν τών ανομιών ημών, σοί γάρ εδόθη χάρις, πρεσβεύειν υπέρ ημών.

Δόξα...

Ικετεύσατε υπέρ ημών, άγιοι Απόστολοι, και άγιοι Πάντες, ίνα ρυσθώμεν κινδύνων και θλίψεων, υμάς γάρ θερμούς προστάτας, πρós τόν Σωτήρα κεκτήμεθα.

Και νύν...

Υπό τήν σήν ευσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τás ημών ικεσίας, μή παρίδης εν περιστάσει, αλλ' εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, μόνη αγνή, μόνη ευλογημένη.

Είτα χύμα

Κύριε, ελέησον (μ')

Δόξα... Και νύν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, και ενδοξότεραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, πάτερ.

ο ιερεύς. Ο ων ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών , πάντοτε; νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν .

Επουράνιε Βασιλεύ, τούς πιστούς Βασιλείς ημών στερέωσον, τήν πίστιν στήριξον, τά έθνη πράυνον, τόν κόσμον ειρήνευσον, τήν αγίαν Εκκλησίαν και τήν πόλιν (ή τήν μονήν) ταύτην καλώς διαφύλαξον, τούς προαπελθόντας πατέρας και αδελφούς ημών εν σκηναίς Δικαίων τάξον, και ημάς εν μετανοία και εξομολογήσει παράλαβε, ως αγαθός και φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον Ἦχος β'

Ότε εκ τού ξύλου

Πάντων προσπατεύεις αγαθή, τών καταφευγόντων εν πίστει, τή κραταιά σου χειρί, άλλην γάρ ουκ έχομεν αμαρτωλοί πρós Θεόν, εν κινδύνοις και θλίψεσιν, αεί μεσιτείαν, οι κατακαμπτόμενοι υπό πταισμάτων πολλών. Μήτερ τού Θεού τού Υψίστου, όθεν σοι προσπίπτομεν. Ρύσαι πάσης περιστάσεως τούς δούλους σου.

Σοφία! Ευλόγησον.

Ο ων ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών , πάντοτε; νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν .

Στερεώσαι, Κύριος ο Θεός, τήν αγίαν αμώμητον πίστιν τών ευσεβών και ορθοδόξων Χριστιανών, σύν τή αγία αυτού Εκκλησία και τή πόλει (ή τή μονή, ή χώρα, ή τή νήσω) ταύτη εις αιώνας αιώνων. Αμήν.

Δόξα... Και νύν... , Κύριε ελέησον (γ'), Δέσποτα άγιε, ευλόγησον.

Δόξα σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

(Ο αναστάς εκ νεκρών) Χριστός ο αληθινός Θεός ημών ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας Αυτού μητρος, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, και πάντων τον Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς. **Αμήν.**

Ἦχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, και εν τοίς μνήμασι, ζwhν χαρισάμενος.